

Så har vi stadig væk en særordning, nemlig at der er så stærk en skævvridning af dele af Danmark, at det ikke er muligt at udligne så hårdt, at man kan fange alt op. Derfor er der beholdt en særordning for særligt vanskeligt stillede kommuner. Der er grund til at glæde sig over, at denne ordning er aftalt sådan, at bestemte kommuner, der opfylder bestemte kriterier, efter aftale med Indenrigs- og Sundhedsministeriet kan få skabt et program, der kan løfte dem over de næstkommende år. Så der er både mulighed for at hjælpe og alligevel et generelt system, der kan bære i sig selv.

Dermed kan jeg rolig sige, at Venstre er glad for den her udligningsreform, og at vi fuldt og helt står bag den. Vi har bestemt tænkt os at stemme for forslagene.

Formanden:

Der er en række korte bemærkninger til ordføreren. Jeg nævner lige medlemmerne i den rækkefølge, de får ordet: Fru Pia Gjellerup, hr. Ole Stavad, hr. Arne Toff, hr. Thomas Krog og fru Line Barfod.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Det var karakteristisk at høre Venstres ordfører tale om, hvad det er for en udligning, man har lagt vægt på fra Venstres side. Hr. Leif Mikkelsen taler alene om indkomster og ser fuldstændig bort fra, at det jo ikke alene er et spørgsmål om, hvad man tjener i den enkelte kommune og har mulighed for at have af indkomster i den enkelte kommune, men jo i meget høj grad er et spørgsmål om at få pengene derhen, hvor der er de tunge kommunale opgaver, f.eks. på det sociale område.

Jeg synes, det var karakteristisk, at det helt blev forbigået, for deri er jo også et af de afgørende problemer ved den udligningsreform, nemlig at den udligner en stor kommunalreform, som vi ikke kunne få noget at vide om økonomien på, da den skulle vedtages. Nu kan vi jo ikke lave om på kommunalreformen, selv om vi i sammenhængen kan se, at økonomien faktisk er uacceptabel, men vi kan se, at de kommuner, som ligger i toppen med at overtage tunge sociale opgaver, det store flertal af dem, mister på den her reform. Så det er det omvendte af en social profil, og det synes jeg hr. Leif Mikkelsen skal have en mulighed for at forholde sig til.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Nu er virkeligheden jo den, at der i den her udligningsreform er lagt en række kriterier ind, hvor der lige præcis er taget hensyn til kommunernes udgiftsbehov. Der er taget hensyn til de tunge sociale udgifter, som går ind med en vægtning, og dermed er virkeligheden jo den – uanset hvem der nu mister eller taber her i startfasen – at man nu tager højde for, at pengene går derhen, hvor behovene er.

Så til det med: Hvem mister, og hvem taber? Der er jo store forskelle på udgiftsniveauet fra kommune til kommune i dag, og nogle af dem, der mister, har måske haft en økonomisk situation, hvor man har øget sine omkostninger i kommunen, så man ligger langt over landsgennemsnittet – det er der en række eksempler på – og andre har haft det meget svært.

Det er det, der rettes op på, og der lægges elementer ind nu, så der tages hensyn til de sociale omkostninger, som jo vil være stigende, hvis de er en del af kommunens udgifter.

Så den er fremtidssikret, og der er en god balance.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Det er rigtigt, at der ændres på de sociale kriterier. Det er positivt, og det går i den rigtige retning. Det er spørgsmålet om, at man hele tiden justerer i forhold til, hvordan virkeligheden ser ud, og den har selvfølgelig ændret sig i løbet af de sidste 10 år, så det kan jeg fuldstændig kvitte re for.

Men vægten af det, der udlignes i forhold til udgifter, er meget beskeden, og det sker i sammenhæng med, at der føres meget, meget store opgaver over til kommunerne, og der nedlægges en meget effektiv udligningsordning, som amterne i sig selv jo udgør, fordi de udlignede hos sig selv et hundrede procent.

Derfor er hr. Leif Mikkelsens besværgelser om, at alt passer, og at pengene kommer derhen, hvor opgaverne er, fuldstændig forkerte, og det ved hr. Leif Mikkelsen også godt. Udgiftsudligningen har en meget lille vægt, men opgaverne er blevet meget større, og det betyder, at der bliver en skævere udligning på udgiftsbehov, og det var ikke det, der var tilsigtet, og som i øvrigt har været Socialdemokratiets ambition. Det er nok grunden til, at vi ikke blev inviteret, for det passede ikke med Venstres ambition.